

stedt. Den højtærede Finansminister siger, at han har kunnet sælge disse Veksler paa en billigere Maade, end hvis han skulde have laant i Nationalbanken. Det kommer vel an paa, hvorledes Nationalbankens Diskonto er, for saa vidt jeg kan forstaa, er disse Veksler solgt saaledes, at der har været betalt omkring 5 pCt. i Rente, og Forskellen er da i alt Fald i Øjeblikket ikke meget stor.

Der var endvidere en Ting, jeg gerne vilde spørge den højtærede Finansminister om, og det er mest derfor, jeg har forlænget disse Bemærkninger. Der er ingen Steder, hvor man kan se, hvorledes Forholdet i Løbet af Finansaaret har været med disse Skatkammerbeviser, i alt Fald har jeg set paa Statsregnskabet for 1925—26 uden at kunne finde nogen Oplysning derom. Dette maa vel skrive sig fra, at Finansministeren ved Finansaarets Slutning har sørget for at faa sine Statsveksler, som altsaa kaldes Skatkammerbeviser, indfriet til 31. Marts, saa stod det ham jo frit for at udstede nogle igen fra 1. April. Uden at fornærme Finansministeren vil jeg sige, at dette minder en Smule om saadanne Kasserere, der, naar Revisionen kommer, veksler med, hvad der haves i Kassen, og hvad der ikke haves i Kassen, paa en Maade, saa Revisionen ikke kan være opmærksom paa, hvorledes det egentlig forholder sig med Kassens Tilstand. Jeg beskylder i og for sig aldeles ikke den højtærede Minister for nogen som helst ulovlig Transaktion, jeg gør kun opmærksom paa, at man kan ikke se det. Og skønt jeg kan begribe, at det ikke direkte kan fremkomme, hvis der ikke foreligger en virkelig Gæld paa det Tidspunkt, da Finansaaret slutter, forekommer det mig dog, at disse Bevægelser indenfor Finanserne, hvad Skatkammerbeviser angaar, i alt Fald burde fremtræde indenfor Linien. Man maatte dog kunne se, hvorledes Forholdet havde udviklet sig i Finansaarets Løb. Jeg har imidlertid ved et ganske vist — det indrømmer jeg — ikke særdeles nøjagtigt Gennemsyn af Statsregnskabet, som jeg først foretog i Dag, ikke kunnet finde det mindste derom, og jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, dels om det forholder sig saadan, at Skatkammerbevisernes Udstedelse og Afbetaling aldeles ikke findes opført paa Statsregnskabet, dels om han ikke vil være enig med mig i, at det dog vilde være hensigtsmæssigt, at det stod indenfor Linien.

Den højtærede Finansminister har jo

sørget for, at selve denne Foranstaltning bliver vedvarende. Folketinget har forkortet Tiden til 3 Aar, men 3 Aar er jo længe, ogsaa længe for et Ministerium, undertiden da, og nu ved jeg ganske vist ikke — jeg forstod ikke den højtærede Minister rigtig i Gaar —, om den højtærede Minister mener, at han vil fortsætte, eller han ikke vil fortsætte — det er mig aldeles ikke klart, om han ønskede eller vilde det —, men hvis han altsaa kommer til at fortsætte og atter kommer til at forelægge et Statsregnskab, tror jeg, det vilde være heldigt af Hensyn til Rigsdagen og Offentligheden, om der paa Statsregnskabet forelaa en Opgørelse af, hvorledes Statsvekslerne, Skatkammerbevisernes Udvikling, deres Udstedelse og Afbetaling, har været i Aarets Løb. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Ordførere for den villige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og for Løftet om at gennemføre det hurtigst her i Tinget. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger. Til det ærede 4de landstingsvalgte Medlem (Ejsing), som var Ordfører for Venstre, skal jeg sige, at de Penge, som Banker og Sparekasser anbringer i Skatkammerbeviser, er Penge, som de ikke vilde kunne anvende til faste Udlaan. Det er deres likvide Penge, som de formentlig ellers vilde have staaende i en eller anden Bank eller Sparekasse paa daglig Opsigelse eller i Nationalbanken paa dagligt Udtræk. Jeg tror altsaa ikke, det kan siges i synderlig Grad at hindre den enkelte Banks Muligheder for Udlaan, idet den formentlig ikke vil anbringe flere Penge i Skatkammerbeviser, end den ellers vilde være nødt til at holde likvide. Fristelsen hertil er heller neppe stor. Jeg vil tro — saadan har det i hvert Fald været hidtil —, at Renten for disse Skatkammerbeviser vil være mindre end den, man kan faa ved almindeligt Udlaan, saa at det ikke vil være nogen god Forretning for Banker eller Sparekasser at overtage Skatkammerbeviser for de Penge, som de ellers vilde kunne anvende til almindelig Udlaansvirksomhed.

Den Stilling, som det ærede 17de landstingsvalgte Medlem (Brandes), Ordføreren for det radikale Venstre, indtager til dette Spørgsmaal, er jo ikke ukendt, idet det ærede Medlem tidligere har haft Lejlighed til at fremsætte Bemærkninger herom — jeg tror, det var under Finanslovbehandlingen i Foraaret. Ved denne Lejlighed